

bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 180, of. 404,
MD-2004, Chișinău, Republica Moldova / Republic of Moldova
бул. Штефан чел Маре 180, оф. 404,
MD-2004, Кишинёв, Республика Молдова
+373 22 212 817; info@egalitate.md; www.egalitate.md

DECIZIE
din 15 mai 2026
cauza nr. 119/26

Membrii Consiliului participanți la ședința de deliberare:

Ian FELDMAN – președinte
Carolina BAGRIN – membră
Gheorghina DRUMEA – membră
Victorina LUCA – membră
Andrei LUNGU – membru

au examinat plângerea depusă de dl AAAA, și conform celor descrise, au deliberat, în ședință închisă, cu privire la următoarele.

I. Obiectul plângerii

Petiționarul afirmă că, la data de 16.03.2026, după ora 20:00, angajați ai Administrației Naționale a Penitenciarelor, în comun cu angajați ai Penitenciarului nr. 13 din mun. Chișinău, au efectuat o percheziție în celula în care acesta era deținut, acțiune care ar fi durat aproximativ o oră. Potrivit petiționarului, pe durata percheziției, angajații implicați au utilizat un ton ridicat și au adresat amenințări deținuților, inclusiv referitoare la eventuala etapare într-un alt penitenciar, transferarea acestora în subsol sau plasarea în celule fără condiții corespunzătoare. De asemenea, petiționarul susține că unul dintre angajații implicați în efectuarea percheziției a realizat înregistrări video cu telefonul mobil și a ordonat deținuților, pe un ton ridicat și utilizând injurii, să iasă în coridor. Petiționarul afirmă că atmosfera creată în timpul percheziției i-ar fi provocat brusc o stare de rău, motiv pentru care a solicitat intervenția unui medic, însă cererea sa ar fi fost ignorată. Totodată, acesta susține că perdeaua din celulă a fost dată jos cu piciorul, bunurile personale și hainele acestora au fost aruncate pe podea, farfuriile au fost răsturnate, iar în baie a fost împrăștiat gunoi pe jos.

II. Dreptul relevant

- 2.1 **Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, art. 1 alin. (1)** Scopul legii este prevenirea și combaterea discriminării, precum și asigurarea egalității tuturor persoanelor aflate sub jurisdicția Republicii Moldova în sferile politică, economică, socială, culturală și alte sfere ale vieții, fără deosebire de rasă, culoare, origine națională, etnică și socială, statut social, cetățenie, limbă, religie sau convingeri, vârstă, sex, identitate de gen, statut matrimonial, orientare sexuală, dizabilitate, stare de sănătate, statut HIV, opinie, apartenență politică, avere, naștere sau orice alt criteriu; **art. 2 discriminare** – orice deosebire, excludere, restricție ori preferință în drepturi și libertăți, interese legitime și beneficii ale persoanei sau ale unui grup de persoane, precum și susținerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile protejate, reale sau presupuse, în afară de cazul în care acestea se justifică în mod obiectiv și rezonabil, printr-un scop legitim și dacă mijloacele de atingere a aceluia scop sunt proporționale,

adecvate și necesare; **art. 3** Subiecți în domeniul discriminării sunt persoanele fizice și juridice din domeniul public și privat; **art. 13 alin. (2)** Plângerea depusă la Consiliu trebuie să conțină o descriere a încălcării dreptului persoanei, date privind momentul în care a avut loc această încălcare, faptele și eventualele dovezi care permit stabilirea prezumției existenței unei fapte de discriminare, numele și adresa persoanei care o depune, precum și datele care permit identificarea persoanei despre care se presupune că a comis fapta discriminatorie; **alin. (3)** Plângerea poate fi depusă la Consiliu în termen de un an de la data săvârșirii faptei discriminatorii sau de la data la care s-a aflat sau trebuia să se cunoască despre săvârșirea ei. În cazul unei fapte de discriminare continuă sau prelungită, termenul curge de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni; **art. 14¹ alin. (1)** Consiliul declară plângerea inadmisibilă dacă aceasta: **lit. c)** nu este de competența Consiliului.

- 2.2 **Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate, aprobat prin Legea nr. 298/2012, pct. 56** Petiționarul sau, după caz, persoana interesată trebuie să prezinte fapte și eventuale probe care permit stabilirea prezumției existenței unei fapte de discriminare, iar reclamatului îi revine sarcina de a proba că faptele nu constituie discriminare.

III. În concluzie, Consiliul reține următoarele

- 3.1 Consiliul notează că poate să examineze doar faptele care pot fi încadrate într-o formă de discriminare, prevăzută de art. 2 din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității și care nu cad sub incidența situațiilor de restituire prevăzute de art. 14 alin. (1) și inadmisibilitate prevăzute de art. 14¹ alin. (1) din Legea nr. 121/2012.
- 3.2 Potrivit pct. 56 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate, aprobat prin Legea nr. 298/2012, petiționarul/ul trebuie să prezinte fapte și eventuale probe care susțin plângerea, respectiv, să instituie prezumția existenței unui fapt de discriminare. Aceasta presupune că persoana care se consideră victimă a discriminării sau persoana interesată care reclamă anumite acțiuni discriminatorii, trebuie să descrie faptele și să prezinte probe, astfel încât să caracterizeze cumulativ fiecare element al formei de discriminare aplicabile situației particulare.
- 3.3 Verificând admisibilitatea plângerii, Consiliul observă că petiționarul reclamă modul și comportamentul abuziv al exponenților instituțiilor din cadrul sistemului penitenciar, care au efectuat percheziția din data de 16.03.2026, în celula în care este deținut.
- 3.4 Consiliul notează că invocarea dezacordului în privința modului și acțiunilor abuzive în timpul exercitării unor acțiuni de verificare și/sau urmărire penală nu pot constitui temei de pretindere a existenței unei fapte de discriminare, or în cazurile de discriminare, așa cum a fost menționat anterior, persoana care se consideră victimă a discriminării sau persoana interesată care reclamă anumite acțiuni discriminatorii, trebuie să descrie faptele și să prezinte probe astfel încât să fie posibilă instituirea prezumției că în privința sa, a fost admis un tratament mai puțin favorabil sau un comportament nedorit care a fost determinat de unul sau mai multe criterii protejate (precum: rasă, culoare, origine națională, etnică și socială, statut social, cetățenie, limbă, religie sau convingeri, vârstă, sex, identitate de gen, statut matrimonial, orientare sexuală, dizabilitate, stare de sănătate, statut HIV, opinie, apartenență politică, avere, naștere sau orice alt criteriu), îndreptat spre subminarea principiilor de egalitate și nediscriminare a persoanelor.
- 3.5 La caz, Consiliul atestă că asemenea circumstanțe nu au fost prezentate de petiționar, ultimul manifestându-și dezacordul față de modul în care a fost efectuată percheziția, față de comportamentul, aparent, grosolan, cu amenințări, al angajaților care au efectuat-o.
- 3.6 Consiliul evidențiază că verificarea legalității percheziției și potențialele abuzuri, nu ține de domeniul său de competență, această prerogativă în conformitate cu prevederile art. 473¹ Cod de procedură penală nr. 122/2003 fiind atribuită judecătorului de instrucție din instanța în a cărei rază teritorială se află organul care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare sau de arest preventiv.

Astfel, conducându-se de prevederile art. 14¹ alin. (1) lit. c) din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, coroborat cu pct. 65 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate, aprobat prin Legea nr. 298/2012,

CONSILIUL DECIDE

1. Plângerea se declară inadmisibilă.
2. Decizia se comunică petiționarului și va fi făcută publică pe adresa www.egalitate.md.
3. Decizia poate fi contestată, în decurs de 30 de zile de la data comunicării, direct la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, situată pe adresa: mun. Chișinău, str. Kiev nr. 3, fără respectarea procedurii prealabile.

Membrii Consiliului care au votat decizia:

Ian FELDMAN – președinte

Carolina BAGRIN – membră

Gheorghina DRUMEA – membră

Victorina LUCA – membră

Andrei LUNGU – membru